

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0147 van 19 oktober 2011
in de zaak 2010/0463/A/4/0508

In zake: ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 26 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 27 april 2010, waarbij aan het gemeentebestuur Zulte de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor wegen – en rioleringswerken met uitzondering van de ophoging van de percelen langs waterloop ■■■■■ t.h.v. de voorziene buffergracht.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd, maar geen antwoordnota ingediend.

De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 9 september 2011 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 oktober 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en ■■■■■ die verschijnt voor de verzoekende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FETEN

Op 2 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient het gemeentebestuur Zulte bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het herinrichten van Machelendorp fase [REDACTED] omvattende wegen – en rioleringswerken in [REDACTED]”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, deels gelegen in woongebied, deels in woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is deels gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Cultuurhistorisch Centrum Machelen’, dat werd goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 11 december 2008 in een zone voor wegenis en een indicatieve aanduiding van een wandelweg.

Het perceel is tevens gelegen binnen het beschermd stads - of dorpsgezicht “de onmiddellijke omgeving [REDACTED]”, beschermd bij ministerieel besluit van 13 december 1999.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juli 2009 tot en met 12 augustus 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het Agentschap RO-Vlaanderen Onroerend Erfgoed brengt op 9 oktober 2009 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen brengt op 28 september 2009 een gunstig advies uit.

Op 27 april 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen, met uitzondering van de ophoging van de percelen langs waterloop [REDACTED] t.h.v. de voorziene [REDACTED], waarbij onder meer overwogen wordt :

“ ...

Watertoets

De aanvraag voorziet in een gescheiden rioleringstelsel wat de globale waterhuishouding ten goede komt. Het voorliggende project betreft infrastructuurwerken waarbij de bestaande wegverharding heraangelegd wordt, zonder het aandeel verharding noemenswaardig te wijzigen. De werken liggen quasi volledig buiten een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, behouden de gronden die men wenst

op te hogen langs de waterloop ■■■■■. Door het uitsluiten van de ophoging kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat het schadelijk effect beperkt is, mede gelet op het voorzien van een bijkomende buffervoorziening in de vorm van een verbrede gracht. Zie het bovenvermelde voorwaardelijk besluit dd. 14-4-2010 van de Deputatie. Ons bestuur sluit zich hierbij integraal aan en maakt zich de motivering eigen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gelet op de historiek, op de eerder verleende vergunning voor de eerste fase.

Overwegende dat de heraanleg van wegenis in het kader van verkeersveiligheid en – leefbaarheid in eerste instantie wordt beschouwd als een zaak van de gemeente. De aanvraag is principieel bestaanbaar met de bepalingen van de van toepassing zijnde zone voor wegenis en indicatief wandelpad in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en de algemene bepalingen van het gewestplan voor het overige gedeelte. Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de algemene bouwverordening bevat inzake wegen voor voetgangersverkeer van '97. Zie het bovenvermelde gemotiveerde advies van het college van burgemeester en schepenen. Ons bestuur sluit zich hierbij integraal aan en maakt zich de motivering eigen. Met betrekking tot de heraanleg zijn er vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen verdere opmerkingen of bezwaren. De aanleg en bestrating is, weliswaar binnen de plaatselijke mogelijkheden van een beperkte straatbreedte, afgestemd op de kerngebonden context met de nodige aandacht voor de zwakke weggebruikers. De heraanleg sluit qua materiaalgebruik en typologie aan bij de eerste fase en zal zondermeer resulteren in een opwaardering van het straatbeeld en in een verbeterde situatie voor de weggebruikers. Gelet op de bovenvermelde behandeling van de bezwaren en de watertoets. Gelet op de bevoegdheid van de Deputatie inzake het verleggen en afschaffen van deze waterlopen. Overwegende dat de voorwaarden worden overgenomen waardoor de aanvraag op het punt van ophoging, afwatering en ligging van de leiding maximaal tegemoet komt aan de eerdere bezwaren.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende, voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De bestreden beslissing werd genomen op 27 april 2010. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekend schrijven van 26 mei 2010, is alleszins tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen dat er *“talrijke risico’s op schade aan haar woning (scheuren, verzakkingen, wateroverlast, ...)”* zouden bestaan ten gevolge van de bestreden beslissing en maakt daarmee aannemelijk dat ze hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden beslissing.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

a) Algemeen

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte *grievens* inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

Overeenkomstig artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO moet een verzoekschrift een omschrijving bevatten van:

- a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,
- b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

De verzoekende partij maakt het de Raad niet gemakkelijk om in de doorlopende tekst van haar inleidend verzoekschrift, waarin geen enkele onderverdeling of structuur is aangebracht, middelen te ontwaren. Hierna zal voor elke grief die de Raad kan onderscheiden, worden nagegaan of ze aan de voorwaarden voldoet om als een ontvankelijk middel te worden aangemerkt. Maar minstens moet de verzoekende partij door haar werkwijze dulden dat haar grieven worden begrepen zoals de Raad ze in redelijkheid kan begrijpen.

b) Bespreking grieven

In een eerste grief voert verzoekende partij aan dat de gemeente zou handelen alsof er geen vergunning is vereist of alsof er ooit toch wel een vergunning zal worden verleend *“alle bezwaren op voorhand reeds ten spijt”*, hetgeen volgens verzoekende partij in strijd zou zijn met *“de ter zake geldende rechtsregels en beginselen”*. De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat ze pas op 21 april 2010 bericht kreeg van een beslissing van de deputatie van 16 april 2010. Ook dit ziet verzoekende partij als een *“aanfluiting van de rechtsregels, de rechtsbeginselen en de rechten van verdediging”*.

De Raad dient vast te stellen dat met de kritiek op de bekendmaking van een beslissing van de deputatie geen middel wordt ontwikkeld tegen de bestreden beslissing.

Voorts moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen afdoende middel ontwikkelt door een verwijzing naar de schending van “rechtsregels en rechtsbeginselen”.

Anderzijds wordt niet aangetoond hoe de rechten van verdediging van de verzoekende partij zouden zijn geschonden door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar bij het nemen van de bestreden beslissing. Hoe de door de verzoekende partij beweerde handelingen van de gemeente de onwettigheid, wegens de schending van de rechten van verdediging, van de bestreden beslissing zou kunnen meebrengen, wordt niet verwoord, laat staan aangetoond. De verzoekende partij preciseert overigens ook niet welke – onwettige – handelingen zij viseert.

Uit het voorgaande volgt dat de eerste grief van de verzoekende partij niet kan worden beschouwd als een ontvankelijk middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

In een tweede grief levert de verzoekende partij kritiek op de beslissing van de deputatie waarbij de waterloop nr. [REDACTED] werd afgeschaft. Volgens de verzoekende partij zou deze beslissing niet zijn “gecommuniceerd”, waardoor er ook geen mogelijkheid zou zijn verleend tot hoger beroep. Deze kritiek betreft geen kritiek op de bestreden beslissing en kan derhalve evenmin als een ontvankelijk middel worden beschouwd.

In een derde grief stelt de verzoekende partij dat voor wat betreft het traject [REDACTED] de plannen van de gemeente indruisen tegen het “(mondeling) advies/de suggestie van Aquafin”.

De inhoud van dit mondeling advies wordt door de verzoekende partij niet meegedeeld, noch wordt verduidelijkt hoe de bestreden beslissing zou afwijken van dit advies, zodat het de Raad niet mogelijk is de grief te beoordelen.

De grief kan niet beschouwd worden als een ontvankelijk middel.

In een vierde grief zet de verzoekende partij uiteen dat de deputatie stelde dat het de gemeente niet toegestaan is de waterloop nr. [REDACTED] te verplaatsen richting [REDACTED] en liet zij de gemeente niet toe de percelen langs de waterloop op te hogen.

De verzoekende partij lijkt daarmee te willen aangeven dat de bestreden beslissing strijdig zou zijn met de beslissing van de Deputatie van 14 april 2010.

De Raad zal deze grief beoordelen bij het onderzoek naar de gegrondheid van de middelen.

In een vijfde grief stelt de verzoekende partij dat de gemeente niet voldoet aan de doelstellingen en beginselen inzake het integraal waterbeleid. Deze grief lijkt betrekking te hebben op de afschaffing van de waterlopen nr. [REDACTED] en [REDACTED], die echter niet het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing. De afschaffing van de waterloop nr. [REDACTED] maakt het voorwerp uit van een machtiging van de deputatie van 4 februari 2010 en de afschaffing van de waterloop nr. [REDACTED] maakt het voorwerp uit van de beslissing van de deputatie van 14 april 2010. Een middel moet gericht zijn tegen de bestreden beslissing zelf om ontvankelijk te zijn. De Raad stelt vast dat deze grief niet gericht is tegen de bestreden beslissing.

De grief kan derhalve evenmin beschouwd worden als een ontvankelijk middel tegen de bestreden beslissing.

In een zesde grief zet de verzoekende partij uiteen dat de werken zouden zijn aangevangen terwijl “tot op vandaag” nog geen vergunning zou zijn verleend.

Het is daarbij niet duidelijk welke werken de verzoekende partij bedoelt. Indien ze de handelingen bedoelt die het voorwerp zijn van de bestreden beslissing, mist de grief feitelijke grondslag. Hoe dan ook moet vastgesteld worden dat in de grief blijkbaar feitelijke handelingen worden geïmagineerd van de gemeente. De grief heeft derhalve niet de wettigheid van de bestreden beslissing tot voorwerp. De grief maakt geen ontvankelijk middel uit.

In een zevende grief zet de verzoekende partij uiteen dat een alternatieve afleiding van het water via ofwel de parking ofwel de gracht gelegen achter haar woning, logischer en goedkoper zou zijn geweest. De grief bevat niet afdoende toelichting om door de Raad te kunnen beoordeeld worden. Bovendien kan, het van oordeel zijn dat werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning is vereist, op alternatieve wijze hadden kunnen worden gepland, zonder aan te geven welke rechtsregel of welk beginsel geschonden wordt, niet beschouwd worden als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

Tenslotte zet de verzoekende partij in een achtste grief uiteen dat er bij de beoordeling van het watertraject rekening moet gehouden worden met het voornemen tot wijziging van de [REDACTED]. Ze stelt dat er “naar verluidt” voornemens zouden zijn om de weg ter hoogte van haar perceel schuin te laten aflopen en dat “blijkbaar” geen rekening is gehouden met de afvoer van het water op haar perceel. De verzoekende partij bekritiseert bovendien de verdere uitrusting van het wandelpad en de wijziging van het karakter ervan het pad.

De verzoekende partij lijkt daarmee te willen aangeven dat de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze werd genomen.

De Raad zal deze grief beoordelen bij het onderzoek naar de gegrondheid van de middelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In een vierde middel zet de verzoekende partij uiteen dat de deputatie stelde dat het de gemeente niet toegestaan is de waterloop nr. [REDACTED] te verplaatsen richting [REDACTED] en liet zij de gemeente niet toe de percelen langs de waterloop op te hogen.

De verzoekende partij lijkt daarmee te willen aangeven dat de bestreden beslissing strijdig zou zijn met de beslissing van de deputatie van 14 april 2010.

Beoordeling door de Raad

In de bestreden beslissing beslist de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar om de vergunning te verlenen “*met uitzondering van de ophoging van de percelen langs waterloop [REDACTED] t.h.v. de voorziene buffergracht*” en onder de verplichting om “*de voorwaarden gesteld in het bijgevoegde besluit van de Deputatie dd. 14-4-2010*” te respecteren.

Het vierde middel is ongegrond.

B. Achtste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet in een achtste middel uiteen dat er bij de beoordeling van het watertraject rekening moet gehouden worden met het voornemen tot wijziging van de [REDACTED]. Ze stelt dat er “naar verluidt” voornemens zouden zijn om de weg ter hoogte van haar perceel schuin te laten aflopen en dat “blijkbaar” geen rekening is gehouden met de afvoer van het water op

haar perceel. De verzoekende partij bekritiseert bovendien de verdere uitrusting van het wandelpad en de wijziging van het karakter ervan.

De verzoekende partij lijkt daarmee te willen aangeven dat de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze werd genomen.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont de feitelijke premissen van haar middel niet aan. Er wordt niet aangetoond dat de [REDACTED] door de bestreden beslissing dermate zou worden gewijzigd dat dit gevolgen zou kunnen hebben voor het perceel van de verzoekende partij. Er wordt evenmin aangetoond dat de werken aan de [REDACTED] van die aard zijn dat ze hadden moeten in rekening gebracht worden bij de beoordeling van het watertraject en dat dit niet gebeurd is.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat een vergunning werd verleend voor een totaalproject van wegen- en rioleringswerken: de herinrichting van Machelendorp fase [REDACTED], waar de werken aan de [REDACTED] een onderdeel van uitmaken.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek heeft de verzoekende partij een bezwaarschrift ingediend, met onder meer opmerkingen aangaande de werken aan [REDACTED].

Het bezwaarschrift van de verzoekende partij handelde, samengevat, over:

“ ...

1. *Eerder ingediende bezwaarschriften dd. 13.4.2009 & 21.4.2009, handelend over:*

- i. Gebrekkige informatieverstrekking naar inwoners van de [REDACTED]*
- ii. foutieve aanleg van de riolering (beropwaarts)*
- iii. risico's van verzakkingen en schade aan omgevende bebouwing bij plaatsing rioleringen in de [REDACTED]*
- iv. onveiligheid, overlast, privacyschending door aanleg wandelpad*
- v. eigendomsbetwisting langs de [REDACTED]*

2. *het feit dat de werken goedgekeurd zijn voordat betrokken eigenaar werd ingelicht,*

3. *de verbreding van een bestaande gracht tot bufferbekken en de verlegging van de gracht ([REDACTED]) langs [REDACTED] nr. [REDACTED] ondanks niveauverschil en bestaande afwateringsmogelijkheden*

4. *de heraanleg van de weg ter hoogte van woning nr. [REDACTED] welke het normale gebruik van de eigendom zal belemmeren, alsook de afwatering ervan zal wijzigen.*

“ ...

De bezwaren werden in de bestreden beslissing als volgt ontmoet:

“ ...

1. *inzake de eerder ingediende bezwaarschriften*

i. de communicatie naar de bevolking is – na goedkeuring van het ontwerp door de gemeenteraad – gebeurt via openbare infovergadering met kennisgeving aan alle inwoners per brief in de [REDACTED], wat op zich geen decretale verplichting is. In het kader van de aanvraag werd op correcte, formele wijze een openbaar onderzoek georganiseerd dat de mogelijkheid biedt om bezwaren in te dienen.

ii. dit element van bezwaar wordt niet gegrond bevonden aangezien het niet stedenbouwkundig van aard is. Aansluitend kan m.b.t. functioneren van het rioleringsstelsel en de globale waterhuishouding verwezen worden naar het voorwaardelijk besluit van de Deputatie waarvan afschrift in bijlage is gevoegd. Ons bestuur kan zich hierbij integraal aansluiten.

iii. dergelijke bezwaar valt buiten het stedenbouwkundige beoordelingskader. In het bestek van de herinrichting Machelendorp fase [REDACTED] is uitgebreid en in detail elke redelijke voorzorgsmaatregel opgenomen om eventuele schade te voorkomen. Wel kan in onderling overleg afgesproken worden een staat van bevinding op te maken vooraleer de aangrenzende werken van start gaan.

iv. dit bezwaar wordt niet gegrond bevonden: de optie tot het voorzien van het wandelpad was reeds vastgelegd in het RUP Cultuurhistorisch Centrum Machelen dd. 11.12.2008 waartoe eertijds een afzonderlijk openbaar onderzoek werd gevoerd en doet tevens dienst als ruimingsweg voor het onderhoud van de buffergracht; anderzijds wordt het wandelpad niet verhard en afgesloten met fietssluisen om misbruik door gemotoriseerde tweewielers of quads tegen te gaan, v. dit betreft een burgerrechtelijk aspect dat buiten het stedenbouwkundig beoordelingskader valt. Volgens de gemeente is de [REDACTED] sinds eerlang een private weg is met openbaar karakter in eigendom van aangelanden; t.h.v. [REDACTED] nr. [REDACTED] werd vroeger een gedeelte van de weg verbreed naar de overkant, maar bleef steeds deels op betreffende eigendom liggen; aldus is het openbaar karakter van de weg onomstreden en de herinrichting ervan door de gemeente mogelijk; in navolging van betreffend bezwaar dd. 17.4.2009 werd bij herwerking van het ontwerp ingegaan op de wens om het voetpad niet door te trekken voor de gevels van [REDACTED] nr. [REDACTED];

2. uit informatie van de gemeente blijkt dat de herinrichting Machelendorp fase [REDACTED] door het gemeentebestuur eerder werd goedgekeurd als investeringsproject, doch dit staat los van de stedenbouwkundige aanvraag, welke hierbij behandeld wordt;

3. Dit bezwaar wordt deels gegrond bevonden: m.b.t. het functioneren van het rioleringsstelsel en de globale waterhuishouding wordt integraal verwezen naar het voorwaardelijk besluit van de Deputatie dd. 14-4-2010 waarvan afschrift in bijlage is gevoegd;

4. zie 3

...”

Impliciet blijkt uit de beoordeling van de bezwaren dat bij het nemen van de bestreden beslissing de werken aan de [REDACTED] werden beoordeeld.

In haar verzoekschrift bekritiseert de verzoekende partij niet de weerlegging van haar bezwaren. De verzoekende partij toont niet aan dat de bezwaren op onzorgvuldige wijze werden weerlegd.

Anderzijds bekritiseerde de verzoekende partij in haar bezwaren niet de verdere uitrusting van de [REDACTED], hetgeen ze wel doet in haar inleidend verzoekschrift. Evenwel toont de verzoekende partij in deze kritiek op geen enkele wijze aan dat de bestreden beslissing op dat punt kennelijk onzorgvuldig zou zijn.

Het achtste middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ